

Прије три дана преминуо је Жозе Кутиљеро, португалски дипломата, који је заједно са Питером Карингтоном почетком 1992. године био креатор плана који је могао да спријечи рат у БиХ и смрт 100.000 људи. План су 18. марта 1992. године прихватиле све три стране у БиХ кроз потписе Алије Изетбеговића, Мате Бобана и Радована Караџића. Десет дана касније Изетбеговић је потпис повукао што је за резултат имало избијање троипогодишњег грађанског рата који је завршио управо онако како је Кутиљеров план и предвиђао - подјелом БиХ.

Историјски контекст ове приче изузетно је важан јер све се догађа у периоду између референдума о независности БиХ и убиства Николе Гардовића на Башчаршији те догађаја у Добровољачкој улици и "тузланске колоне". Дакле, у времену када је још, бар наизглед, постојала шанса да међунационални сукоб у БиХ заврши без великих жртава.

Сарајевски медији и дио јавности када желе да оцрне Кутиљера, наводе да је он био "креатор плана који је дијелио БиХ" истовремено игноришући чињеницу да је земља данас драматично више подијељена него што би била да је план остао на снази. У постратним годинама Португалац је у више наврата, чак и пред Хашким трибуналом, отворено одговорност за одбијање плана и почетак рата фактурисао искључиво Изетбеговићу.

Сарајевска штампа јуче није објавила ни слово о томе да је Кутиљеро преминуо. И то све говори.

Наратив који је формиран у бошњачкој јавности не дозвољава да они који на било који начин руше устаљену матрицу о почетку, току и завршетку ратних сукоба у овој земљи, добију простор у тамошњим медијима. Такви људи нису валидни, нису битни, обично бивају проглашавани за шарлатане и потребно их је константно оцрњивати или потпуно игнорисати.

▣ **Изгубљен медијски рат**

Да је Република Српска једина политичка и ратна побједа српског народа у другој половини 20. вијека прије осам година рекао је Добрица Ћосић, а та теза прихваћена је с обје стране Дрине. Истовремено, а о томе је мало ко спреман да званично говори, Срби су деведесетих година, што захваљујући властитим грешкама, што због дјеловања западне пропагандне машинерије, изгубили медијски рат. И посљедице тог пораза трпе и данас.

Актуелан је примјер Бошка и Адмире, сарајевских Ромеа и Јулије. Годишњица њихове смрти обиљежена је јуче кроз текстове, углавном у сарајевским медијима и на друштвеним мрежама, претежно међу разним другосрбијанцима и другим површним типовима који су редом, наводно жалећи за судбином заљубљеног пара, наводили да су их убили Срби. Они мало опрезнији су жалили за Бошком и Адмиром уз наводе да се не зна ко их је убио. И крај.

